

संस्कृत
क्र. १११

३४६/१ कथा

सत्यशंकरकथा

४१०/पु. ११२

(1)

अथ सत्यवाक्यकारणारंभः ॥ श्री

(2)

स.

श्रीगणेशायनमः॥ श्रीशंकरप्रसन्न॥ कर्पूरगौरधवल्लसक-
लाघनाशं चक्षंसमस्तजनकामितकामपूरं॥ देवेन्द्रवन्दित-
पदांबुजयुग्ममीशं श्रीसत्यशंकरमुमार्थतनुं स्मरामि॥ भूते-
शं जगदानंदं पार्वतीवल्लभं हं॥ प्रणमामि सदा भक्त्या त्रैलो-
क्ये कामदं प्रभुं॥ दुर्गमे विषमधारे शत्रुभिः परिपीडिते॥ हररक्ष-
तुसं सर्वज्ञस्तथानिष्ठभयेषु च॥ नामानीशस्य संकीर्त्य ईप्सितं
फलमाप्नुयान्॥ सत्यशंकरदेवेशं वंदे हं कामदं शिवं॥ लीलया
विततं विश्वं विचित्रं भूतसंज्ञितं॥ अथ कथाप्रसंग आरभ्यते॥

शं.

१

१

(2A)

स्त्रा

एकदा फनयः सर्वसर्वलोकहितेरताः ॥ स्फुरन्त्येनैमिषारण्येगो
ष्ठीं च क्रुर्मनोरमाम् ॥ तदंतरे महाप्राज्ञो व्यासशिष्यो महायशाः
सूतशिष्यगणेर्युक्तः समायातो हरं स्मरन् ॥ २ ॥ तमायांत समा
लोक्य सर्वशार्थपारग ॥ मुनि सर्वसमुत्तस्थुः शोभकाद्यास्तपो
धनाः ॥ ३ ॥ सोपितासहस्राभक्त्या मुनीन्यरमैवेदिकान् ॥ मना
मदंडवश्रुमौ सर्वधर्मविदा वरः ॥ ४ ॥ वरासने महाबुद्धिस्तेर्द-
त्ते मुनिसत्तमैः ॥ उवाससदसोमध्ये सर्वैः शिष्यगणैर्वृतः ॥ ५ ॥ त
त्रोपविष्टं तं सूतं शोभको मुनिसत्तमः ॥ बध्नां जलिमिमांवाच

(3)

स

मुवाच विनयान्वितः ॥ ६ ॥ शौनक उवाच ॥ महर्षेः सूतसर्वज्ञकलि
कारुण्यमागते ॥ केनोपायेन भगवन्कामाः सिद्ध्यति वै नृणां ॥ ७ ॥
कलौ सर्वभविष्यति पापकर्मपरायणाः ॥ वेदविद्याविही-
नाश्च तेषां सिद्धिः कथं भवेत् ॥ ८ ॥ कलावं भगताः प्राणालो-
कास्तस्यायुषस्तथा ॥ निर्धनाश्च भविष्यति तेषां सिद्धिः कथं भ-
वेत् ॥ ९ ॥ तेषां मनोरथप्राप्तिः केनोपायेन सा भवेत् ॥ तदुपायं स-
मारव्याहिजनानामर्तिनाशनं ॥ १० ॥ सूत उवाच ॥ शृणु शौनक-
सर्वज्ञसत्यशंकरनामकं ॥ व्रतमेतत्कलौ सर्वसिद्धिदं कलुषापहं

२

शं.

२

(3A)

॥११॥ व्रतमेतत्करिष्यं तियेनराः स्वार्थसाधकाः ॥ तेषां निजेऽशितप्रा
प्तिः शीघ्रमेव भविष्यति ॥१२॥ अत्रार्थे कथयिष्यामि कथां योराणि-
कां पुरा ॥ अवंती मंडले रम्ये स हामामा मवे द्विजः ॥१३॥ सकलत्रः
साग्नि कश्च तपस्वी वृद्ध संमतः ॥ हरिश्च पीडितो नित्यं शिष्या वृ
त्तिं सदा करोत् ॥१४॥ एकस्मिन् दिवसे विप्रो विचार्यो रथस
त्वरं ॥ भिक्षार्थं सन्मुनिस्त्वान्गतवानीश्वरं स्मरन् ॥१५॥ अर्ध
मार्गं गतो विप्रो वातेन परिपीडितः ॥ क्षुधया पीडितः साधुर्मार्गं भ्र
ष्टो बभूव ह ॥१६॥ गच्छन् कुपथमार्गेण कस्मिंश्चि त्कानने गतः ॥

भि

था

(५)

स-

शा ग ॥
नू ॥ ५ ॥
२

तं

तत्रैकस्मिन्मुनिस्त्रोमेददर्शहरपूजनं ॥ १७ ॥ मंडपंकदलीखंडम
डितं ध्वजमुत्तमं ॥ नानादेशगतीलोके नवग्रहयुतं शिवं ॥ १८ ॥ ना
नाद्विजगणाकीर्णरंगभूमिपरिष्कृता रश्मिस्तत्र समागत्य साष्टा
गं प्रणम्य च ॥ १९ ॥ बद्धोजलिमुसभूत्वाप प्रच्छमुनिपुंगवान् ॥
किमत्र क्रियते सभ्या भवति कपूजितैः ॥ २० ॥ किमेतस्य फ
लं ब्रूत कस्य देवस्य पूजनं ॥ न गोप्य क्रियतां सभ्या आर्तानामार्ति
नाशनं ॥ २१ ॥ मुनिरुवाच ॥ भो विप्रैतद्व्रतमिदं धर्मकामार्थसाधकं
मिलित्वा क्रियते स्माभिः सत्यशंकरपूजनं ॥ २२ ॥ विद्यार्थी ल-

श-

२

(4A)

भते विद्यां धनार्थी लभते धनं ॥ कामानवाप्नुयात्कामिवंध्यापिल
भते सतं ॥ २३ ॥ यं यं काममभिध्यायेत्सत्यशंकरपूजने ॥ तं तं का
ममवोऽप्योति नरो नासन्नसंज्ञयः ॥ २४ ॥ सूत उवाच ॥ इति ते-
षां च चश्रुत्वा संकल्पं कृतवान् स्वयं ॥ द्विजा अहं पीडितो स्मिन्
रिन्द्येण बलीयसा ॥ २५ ॥ तन्नामिकायै सम्यक् कृतो न भवत्यवनी
कराः ॥ आतिथ्यमतिथीनां च कुटुंबस्य च पोषणं ॥ २६ ॥ कलि-
काले समायाते मुख्यत्वं दृश्यते धने ॥ द्रव्यं नास्ति गृहे यस्या ध-
र्मसा तु निगद्यते ॥ २७ ॥ मान्यता च यशः कीर्तिर्धनि नो दृश्यते भु-
सिप्रन विभते

५३

(5)

स-५

वि॥ तस्माद्दहं नृगच्छामिशरणं सत्यशंकरं ॥ २८ ॥ हे सभ्यामद्दहे
मास्ति धनं धान्यं च किं शूभं ॥ अद्य मे यदिलुभ्येत धनधान्या
दिकं द्विजाः ॥ २९ ॥ अवश्यं पूजयिष्यामि भक्त्या श्रीसत्यशंकरं
॥ भवंतश्चानुमोदंतु कामना सिद्धिरस्त्विति ॥ ३० ॥ तथेत्
सो द्विजेस्तुष्टः सदा मा द्विजोत्तमः ॥ संकल्पं मनसा का
मं आश्रमं स्वजगाम ह ॥ ३१ ॥ एतास्मिन्तरे विप्रामुनिस्त्वं नंग
ते द्विजे ॥ महत्यासेन या युक्तस्त्वाजगाम नृपोत्तमः ॥ ३२ ॥ अ-
योध्याधिपतिः श्रीमान्बृहद्बलसतो वरः ॥ भक्तिमाच्छ्रय कस्या

श-

आ

ल्य

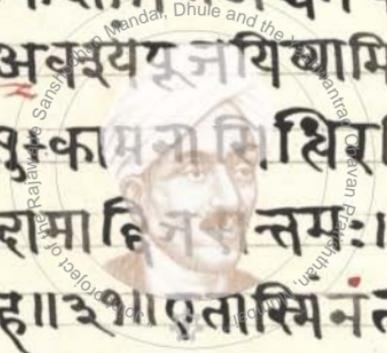
स

४

का

मा

४

(SA)

सीतू गोब्राह्मणहितःसदा ॥ ३३ ॥ तेन दृष्टं मुनिस्त्वानंदं व्यही
नं सुनिर्मलं ॥ रात्रौ तत्र कृता वासो बभूव नृपवत्सलः ॥ ३४ ॥ सो
मवारदिने प्राप्स सायं पूजां समा रभत् ॥ श्रीसत्यशंकरस्यापि मुनि
स्थानस्य संनिधौ ॥ ३५ ॥ समायं पूजं राजा मुनिस्त्वानं समा-
विशत् ॥ अग्निं दृष्ट्वा नमस्त्वं त्वयांबरधनादिकं ॥ ३६ ॥ सम-
र्प्य द्विजपत्नीतां नमस्त्वा वनीश्वरः ॥ तथा स्वस्वयं न प्राप्य-
स्वदेशं च क्लितो नृभिः ॥ अनंतरं विप्रराजो मुनिस्त्वानाद्रुहाग-
तं ॥ दृष्ट्वा स्वपतिं साध्वीमुदं परमवापसु ॥ रात्रौ स्वस्वामिनं स

प्रे

सा

(6)

स-

प्यकृषिषेव्यविगतश्रमं॥ कृलोपविश्यनीतिज्ञा^तमुवाचमनोर
मा॥ सत्यवाच॥ आयोध्याधीश्वरः श्रीमान्बृहद्बलसुतोवृषः॥
श्रीमद्बृहंसमागत्यवन्निशांत्यविवेगाह॥ ४०॥ तत्राग्निश्चनमस्तू
त्यतेनप्रीत्यासमर्पितं॥ द्रव्यांबयार्किकं सर्वं गृह्यतां हर्षपूर्वकं॥ त-
श्रुत्वादिजराजस्वस्ववृत्तांतं यवेदयेत्॥ सत्येश्वरस्य पूजायामा
हस्यं वादबोदितं॥ स्वसंकरं श्वयस्तत्रचकारमुनिपुंगवः॥
तत्कृषातोयसंप्राप्तद्रव्यं नास्त्रकारणं॥ द्वितीयं तेन साधितं
कुर्वित् पूजनं शुभं॥ आहूयबंधुमित्राणितथासांविध्यवासि-

श-

५

(6A)

नः ॥ आहत्य पूजासंभारान् सोमवार दिने शुभे ॥ यौर्णमास्यां च
तुर्हस्यामन्यस्मिन्वादिने शुभे ॥ मंडपं कदली स्तंभं चित्रध्वजयु-
तं नवं ॥ नानातोरणसंवीतं युष्मत्कालपरिकृतं ॥ चतुर्दिशं शिपयुक्तैः
पंचपल्लवभूषितैः ॥ सायंकाले शिरोस्थाय नर्मदागर्भसंभवाम् ॥
कुर्वन्ति तेषु पूर्णकुंभैर्वै रितं श्रद्धया न्वितः ॥ तदंतरे वेदिकायां पू-
र्णकुंभोपरि स्थितं ॥ सत्यं च करुणामानमुमया सहितं शिवं ॥ सं-
पूज्य प्राप्नुयान्मर्त्या निजसंकल्पितं सदा ॥ एवं मां मुनयः प्राहु-
स्तत्करोमि प्रिये धुना ॥ इत्येवं निश्चयं कृत्वा चकार शिवपूजनं ॥

(७)

शः

स.

तेन कर्म विपाकेन प्रसन्नः सत्यशंकरः ॥ द्वारिकायां विभो कृष्णो
निद्रां कुर्वति मंदिरे ॥ ५० ॥ आगत्य स्व स्व रूपेण बोधयामास
माधवं ॥ भोरुष्णामालवेदेशे अवती संनिधौ शुभं ॥ ५१ ॥ मुनिस्त्वा
नं द्विजस्तत्र सरामानाम विश्रुतः ॥ यश्च विद्याभ्यासकाले सहा
ध्याई बभूवते ॥ ५२ ॥ त्वयि ह्यश्रुतश्चासि ह धुना कर्मशेषतः
॥ महाद्वारिच्यक्तश्च कुटुंबभरणक्षमः ॥ ५३ ॥ तेन द्वारिच्य
नाशार्थं सत्यशंकरनामिकं ॥ व्रतं मत्स्यैतिकामेन समाचरितमी
श्वरं ॥ ५४ ॥ तेन तु शेहमीशं त्वां याचितुं धनमुत्तमं ॥ प्रेषयिष्यामि

श.

यी

म

६

६

(7A)

स्य

भो देव तत्संकल्पं विधीयतां ॥ यदि ते मयि चे भक्तिः पूर्णं कुरु म
नोरथं ॥ तद्विजस्यते नाहं तुष्टोऽस्मि भुवनेश्वरः ॥ ५६ ॥ सत्वाद्य
दिनमारभ्य सप्तमे दिवसे शुभे ॥ आयास्यति न संदेह इत्य-
क्त्वांतरधीयतु ॥ ५७ ॥ तृतीये दिवसे रात्रौ स्वप्नावस्थां गतमुने
॥ बोधयामास स शिवो विपरुषणतं द्विजं ॥ ५८ ॥ हे विप्र शीघ्रं
त्वं द्वारिकाय दुपूजितां ॥ तत्रेश्वरं यारवानां श्रीरुष्णामिति वि-
श्रुतं ॥ ५९ ॥ भवान्पश्यतु तत्काले दास्यति स्वधनादिकं ॥
मुनेनास्तत्र संदेहो मयोक्तं तस्मिन्साधकः ॥ ६० ॥ सत्यशंकर

गच्छ

(४)

स०

उवाच ॥ इत्येवमुक्त्वा विप्रसौ अंतर्धानमगात्स्वरः ॥ मुनिस्तु
शीघ्रमुक्त्वा यद्ध्यौ ब्रह्मसनातनं ॥ ६१ ॥ इति श्रीरेवार्णवे
सत्यशंकरोपाख्याने प्रथमोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ ॥
सूत उवाच ॥ अथ प्रभाते समुनिः स्नात्वा संध्यादि कर्म च ॥ -
अग्निसेवां च निर्वर्त्य पत्नीं प्राह सधर्मिणी ॥ १ ॥ सूता उवाच
॥ अग्निप्रिये गमिष्यामि प्रभाते द्वारकां पुरी ॥ तत्रेश्वरो याद्वा-
नां श्रीरुष्णा वसते कना ॥ २ ॥ स च मे स्ति सहाध्यायी विद्याबं-
धुश्च सत्तमः ॥ मित्रश्वपरमोदारः सर्वकामार्थसाधकः ॥ ३ ॥ द्र

श-

७

७

(8A)

ष्टुतन्मुखकमलंकमलामानसविहारिमुक्तमलं ॥ कमलासना
दिदेवैर्दुर्दृशीमदहासिगञ्जामि ॥ ४ ॥ सविभुः समागमेसति
रास्यतिमेसत्वरंधनादिबहु ॥ याज्यां विनापियेनप्रयंचनि
वीहमाभ्युयामिष्टं ॥ ५ ॥ तावत्स्यमहालज्जासंगमेभविताम
म ॥ रिक्तपाणिर्नरोधीमानुराजानंभेषजंगुरुं ॥ ६ ॥ नपश्ये^{स्त्री}
यतस्तस्मानेयं किंचिदुपायनं ॥ तत्तुनास्तिगृहेतन्वीत^{स्त्री}ति
जनकंखलु ॥ सर्वतःपरिपूर्णस्यरुष्मीकांतस्यसब्रते ॥ किं
देयं सर्वरूपस्येत्कक्लातूष्णीरुरोद्दह ॥ ८ ॥ तदाविहृलितं द

२

दीश्वरा
स्मिन्ने

(१)

स-

व्यापली प्राह सतीपतिं ॥ सती^{यु} उवाच ॥ प्राणनाथमयानीताः
पृथुकादिजगेदुतः ॥ याचिन्वा गाय संकर्तुसत्यशंकरपूजने
॥ नैवेद्यं पायसं प्रोक्तं पृथुकानां हरं प्रियं ॥ तच्छेषं पृथुकाः संति
तदुपायनमुत्तमं ॥ १० ॥ गृहीत्वा भक्तिपूर्वते भवान्छतुस-
त्वरं ॥ सूत उवाच ॥ इति श्रीवाक्यमाकर्ण्य ब्राह्मणस्तामुवा-
च ह ॥ श्वः प्रभाते गमिष्यामि सत्यशंकरपूजनं ॥ कुरुष्वाय प्रि-
ये भक्त्या प्रसादं देहि स ब्रते ॥ ११ ॥ ज^गध्वा प्रसादं सानंदोगमि-
ष्ये वैष्णवीपुरी ॥ श्रीसत्यशंकरस्तेन करिष्यति महीक्षितं ॥ १२ ॥

श-

ग

८

८

(१५)

एतच्छुचातुत्पत्नी सायं सोमे दिने सती ॥ आहूय बंधु मित्राणि त
थासां निध्य वासिना ॥ १४ ॥ कृत्वा पूजन साम ग्रीमर्चयामास शंकरं ॥
भक्त्या प्रसादं स गृह्य कृत्वा च द्विज तर्पणं ॥ १५ ॥ चैतु रवंद निव क्षंस
त् सूक्ष्म पृथुक पुंजकं ॥ मुष्टि त्रय मितं पत्नी ददौ तस्य मुनेः करे ॥
॥ १६ ॥ सदा मापि स्वहस्तैः न क्लेश कृत्वाथ तत्करं व ॥ जगाम द्वारिकां कृ
ष्णपालितां या दवाश्रितां ॥ १७ ॥ तत्र प्राप्य समुनिः स सुकक्षाः स
शोभिताः ॥ अतिक्रम्य जगामाशु रूक मिणी मं दिरे मुदा ॥ १८ ॥ त-
त्रागतं सदा मानं रत्न पर्येकमाश्रितः ॥ भगवान्वा स देवापि दृष्टे

४

(10)

स-

त्थायससंभ्रमात् ॥१९॥ हस्ते धृत्वा द्विजं वृद्धं स्वपर्यके न्यवेशय
त् ॥ पादौ प्रक्षाल्य संभोज्य वरान्नेन च भक्तितः ॥२०॥ तं विश्रान्तं
सुखासीनं पप्रच्छ कुशलं प्रियं ॥ ततो मुदा स्वहस्तेन तत्कुक्षिच्छम्
पायनं ॥२१॥ आच्छिद्य महीतिकरमुपायनमिदं सखे ॥ मुने किं नुक
रिष्यामितवैतस्य प्रतिक्रिया ॥२२॥ इत्युक्त्वा स त्वरं श्रीमान् बद्धं
पृथक्कपुजकं ॥ आच्छिद्य जग्दत्स्य कक्षासंस्थितमीश्वरः ॥२३॥
॥ जग्ध्वामुष्टिमितं प्रीत्या सात्म विश्वं प्रभुस्वयं ॥ तृप्तं चामन्यत-
त्सिप्रं द्विः कृत्वैव च खादसः ॥२४॥ त्रिरुत्वा पुनरप्येतत्मुष्टिप्र

श०

पं

९

९

(10A)

मितपुंजकं ॥ जग्धुं प्रवृत्तस्तावद्धिरुक्मिप्ययासनिवारितः ॥ २५ ॥
॥ रुक्मिणीतत्करं धृत्वा निवार्य हरिमब्रवीत् ॥ सत्कवाच ॥ एकमुष्टि
मितं जग्धं शिवेनेवेद्यशेषके ॥ सत्यशंकरेनेवद्यशेषं भुवि सुदुर्लभं
॥ तद्दिवारं हि भवता शिवभावेन भासितं ॥ तज्जामंदनिमग्नेन विश्वं भ
रदया कुना ॥ शंकरप्रियभक्त्या यस्मै विप्राय माधव ॥ प्रीत्या धना
दिकं दत्तं श्रीमतां भुवि दुर्लभं ॥ एतावती वसर्वस्वदत्तं किं दातुमि
च्छसि ॥ यदर्थं त्वंतृतीयां वै मुष्टि मिक्षसि भक्षितुं ॥ २६ ॥ तत्रिलोके
न पश्यामि मां विना किमपि प्रभो ॥ यस्मै धनादिकं दत्ता मां प्रि-

(11)

स.
कार्णियाः

श्रीरु

१०

प्रियांदातुमिच्छति ॥३०॥ सोयंकस्मात्प्रियतमोदरिद्वोदुर्वलोद्वि
जः ॥ ~~वृष्णीयः~~ योडवोगोपाः प्रियामिन्नाश्वमेश्रुताः ॥३१॥ एताव-
त्कालमेतादृक् नतेषांचसमर्पितं ॥ एतत्कथयमेसर्वंचरित्रं द्वि-
जसत्तम ॥३२॥ सूतउवाच ॥ इतश्चत्वायादवेशः कथयामासत्
त्कथां ॥ शिवभक्तिप्रदांसाधामहृणाभक्तिपूर्वकं ॥३३॥ श्री
कृष्णउवाच ॥ अयिप्रियेव्रात्मणोयसदामानामवैद्विजः ॥ करो-
तिस्मसदाभक्त्यासत्यशंकरपूजनं ॥३४॥ सर्वकामप्रदंभुक्ति-
मुक्तिदंशंकरप्रियं ॥ सर्वदेवप्रियंभद्रेमस्तीतिवशाकारकं ॥३५॥

श.

१०

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com